

Вона - і слава, і молитва...

Олег Гончаренко

(за картиною Тетяни Полещук)

Вставай, хто серцем ще не догорів!
Сміливо поривайся у негоди!
Вона чекає сина між вітрів -
Душа Народу - Вічна Мати Роду.
Тому завжди твій шлях благословен
(нехай тремтять лакизи й боягузи)!
У неї сотні сутностей-імен.
Вона - Богиня... Вона - Жінка й Муза...
Вона не прокляне... Вона спасе...
Вона з дороги привітає радо...
Вона питає кожного за все -
за кожен подвиг і за кожную зраду!
Куди тебе вітри не занесуть,
проявиться - розвіє тимчасовість
твоя татарська чоловіча Суть,
твоя надійна чоловіча Совість.
Вона додасть надії, віри, сил -
й тим до польоту надихне неначе.
Ночами вона ходить між могил
(тоді над нею вись дощами плаче)...
Можливо, що тебе забудуть всі.
Але вона чекатиме край світу,
в кривавій променіючі росі,
(і не на осуд чи на суд...), джигіте.